

Csapatépítő sárkorcsolyázás az Ipoly Erdő Zrt. területén

A Herman Ottó Szakkollégium tagjai-ként abban a megtiszteltetésben volt részünk, hogy részt vehettünk egy két-napos tanulmányúton az Ipoly Erdő Zrt. területén. Mivel az elmúlt évek járványhelyzete korlátozta a tanulmányutak megvalósulását nagyon örültünk a lehetőségnek.

A kalandos kirándulás április 9-én, szombaton reggel 6 órakor vette kezdetét, amikor egy mikrobusszal útnak indultunk a Soproni Egyetem főportájáról. Körülbelül délelőtt 10 órára értünk Alsótoldra, a Bableves Csárdához, a hatalmas esőfelhőkkel együtt, amiket egészen Sopronból vittünk magunkkal.

A csárdánál *Kovács Márton*, az Ipoly Erdő Zrt. erdőgazdálkodási főmérnöke várt minket, aki mindenki számára készült némi finomsággal, illetve léleklelegítővel is, hogy az esős, hideg idő ellenére kellemes hangulatban telhessen a nap.

Étkezés közben ismertette a menetrendet, mesélt nekünk az erdőgazdaság területén található faállományokról, az azokkal való gazdálkodásról úgy ökológiai, mint ökonómiai szempontból. Ezután megkezdtuk sárdagasztó túránkat.

Meg kell jegyeznünk, hogy a hónapokig tartó aszályt egyértelműen jelenlétünk törte meg, így azon is elgondolkodtunk, hogy Esőhozó Szakkollégium néven fogunk a továbbiakban működni.

A főmérnök végigkísért minket a Kelet-Cserhát Erdészet, azon belül is a Tepke-hegy területén. Először egy cseres-tölgyes természetes felújítást néztünk meg az egyik erdőrésztelenben. Itt szemügyre vehettük a felújítás állapotát, ahol szembetűnő volt a csúcsrügyek – főként gím- és dámszarvas általi – károsítása.

Kovács Márton, az Ipoly Erdő Zrt. erdőgazdálkodási főmérnöke tart szakmai ismertetőt

Kifejtette, hogy nem saját kezelésű vadászterületen, főleg domb- és hegyvidéken a terepviszonyok miatt (is) elég nehéz védekezni a vad ellen.

Egyéb szakmai témákat is érintettünk, többek között a természetes felújítógázok menetét, illetve az erdősítés befejezésének feltételeit. Bemutatásra került a helyi erdészet is, amely nagyjából 14 ezer hektáron gazdálkodik. Területének nagy részén a régmúltban a települések által intenzív tájhasználatból adódóan a talajok erősen lepusztul-

tak, jelenleg nagy részben védelmi rendeltetésű erdők állnak itt. Az erdészet területének körülbelül egy harmada a Kelet-Cserhát Tájvédelmi Körzet részeként védelem alatt áll.

Folytattuk a gyalogtúrát, és útközben egy fiatalabb, tisztítás korú tölgyest is szemügyre vettünk. Közben beszéltünk az erdőtervezésről, az erdészeti hatóságok helyzetéről, erdőfelügyelők, erdőtervezők feladatairól.

Hamarosan elérkeztünk a Tepke-kilátóhoz, amely 22 méteres magasságával toldja meg az 567 méteres Tepke-hegyet, és nagyszerű kilátást nyújt a teljes Északi-középhegységre, egészen a Visegrádi-hegységtől a Bükkig. A kilátó – amely egy korábbi olajbányászati berendezés (fúrótorony) átalakításával készült, a 2000-es évek elején erdőgazdasági felújítás után nyerte el mai formáját. Az erős szél, illetve a hideg kissé korlátozta a kilátó tetején töltött időnket, ugyanakkor így is páratlan látványban volt részünk. A Tepke-hegyet érinti az Országos Kék-túra útvonala is.

A kilátón tett látogatás után legyalogoltunk egészen Garábig, ahol a busz várt minket, hogy elvigyen a Salgótarjáni Erdészet területére. *Lévárdi György*, az erdészet vezetője, illetve *Gregán Zoltán*, a Somoskői Kirándulóközpont ve-

zetője tartottak bemutatót a helyi viszonyokról. A késői ebéd után megnéztük a Somoskői Kirándulóközpontot, a közjóléti szerepvállalás bemutatása céljából. Meséltek az erdészetről és az ott található szálláshelyről is, illetve a minket körülvevő turisztikai szempontból fontos helyszínekről. Felhívták figyelmünket, hogy az utóbbi 10–15 évben a közjólét, illetve a turizmus szerepe felértékelődött. Ennek ékes bizonyítéka a kirándulóközpont, ami vadasparkkal, kilátókkal teszi még vonzóbbá a Somos-

kői vár környékét a pihenni vágyóknak.

Az erdei szállás a Karancs-Medves vidéken található, a kirándulóközpont részeként, közvetlenül a szlovák határ mellett. Az épület 7 szobával rendelkezik, összesen 45 szállóvendég befogadására alkalmas. Az épületben található ezenkívül egy főzőkonyha, illetve egy rendezvényterem, mely 80 fős rendezvények lebonyolítására is alkalmas.

Ezt követően felmentünk Somoskői várához. Útközben a vár alatt megtekintettük Petőfi kunyhóját, ahol – ha igaz – több műve is született. Miközben a várból csodálhattuk a kilátást, *Lévárdi György* erdészetvezető mesélt a környékről. Akik alaposan körbenéztek, láthatták a Karancs-hegyet, Medves-fennsíkot, a

Lévárdi György salgótarjáni erdészetvezető kalauzolja a HOSZ csapatát

szilvaskői bazaltoszlopokat, illetve az annak szomszédságában lévő Salgó várát.

A várból lefelé menet megnéztünk egy bükkös felújítást. Az örökerdőüzemmódú részletben 2017-ben volt fahasználat. A folyamatos erdőborítás biztosítása érdekében kisebb foltokat vettek ki, hogy az újulat fokozatosan megjelenhessen. Az erdészetvezető hangsúlyozta, hogy Salgótarján környékén átlagon felüli, nagyon szép erdők vannak, aminek magyarázata lehet, hogy a 19. század utolsó évtizedeitől, a környéki erdők jelentős részét a patinás Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű Rt. erdőgazdasága kezelte, magas szakmai színvonalon. Az erdészetnek ezt a szakmai örökséget kell folytatnia, fenntartania.

A kalandos túra után elkészítettünk kísérintől, és elindultunk Mátraverebély-Szentkútra, a zárandokszállásra. A finom vacsora után elfoglaltuk szálláshelyeinket, majd este 8 óra környékén kezdetét vette csapatépítő programunk *Szőke-Wittich Réka*, az Országos Erdészeti Egyesület munkatársa jóvoltából. Ennek keretein belül különféle kreatív játékok révén a csapat kommunikációs, és munkaszervezői képességei kerültek előtérbe. Így kialakult egy jó

Mátraverebély-Szentkúton volt a szálláshelyünk

hangulatú, éjszakába nyúló közös játék és beszélgetés.

A reggelit követően körülnéztünk a mátraverebély-szentkúti Mária-kegyhelyen, kortyoltunk a kút gyógyító vizéből, majd Budapestre buszoztunk, hogy megtekintsük a Természettudományi Múzeumot. Rengeteg érdekes látnivaló volt ott, például ásvány- és gombagyűjtemény, úgynevezett „Gombatatóval” tesztelhetjük ismereteinket a gombák világáról, de elmerülhettünk a különböző, szemet gyönyörködtető színvilágot prezentáló rovarkiállításban is, illetve megtekinthettük a letűnt korok nagy urait, a dinoszauruszokat.

A látogatás, és ezzel a tanulmányút nagyjából délután négy órakor fejező-

dött be, és elmondhatjuk, hogy mindenki rengeteg élménnyel gazdagodva térhetett haza.

Szeretnénk köszönetet mondani az Országos Erdészeti Egyesületnek, *Kiss László* elnöknek és *Elmer Tamás* főtitkárnak, hogy a tanulmányutunkat támogatják.

Szeretnénk megköszönni az *Ipoly Erdő Zrt.-nek* a programok és az ellátás biztosítását. Külön köszönjük *Kovács Mártonnak*, aki nemcsak szakmai túravezetésünket vállalta, de odaadóan segített az egész tanulmányút megszervezésében.

Szeretnénk továbbá megköszönni az Ipoly Erdő Zrt. valamennyi munkatársának, a vendéglátást, a túravezetést, tájékoztatást. Köszönjük mindenkinek, aki támogatta, hogy ez a tanulságos és izgalmas program megvalósulhasson.

A Herman Ottó Szakkollégium tervei közt szerepel, hogy minél több erdőgazdasághoz ellátogathasson a jövőben. Esőhözásra ajánljuk magunkat! Üdv az erdészek! Jó szerencsét!

Világhy Gergely, emh., HOSZ

Porcsin Alexandra doktorandusz

SOE EMK, HOSZ

Szőke-Wittich Réka, OEE

Fotók: **Kiss Vince**

Bakonyiak a Mátrában

A Bakonyszentlászlói Erdészet szak személyzete június közepén kétnapos tanulmányút keretében az Egererdő Zrt. Mátrafüredi Erdészetéhez látogatott. A programot az NFK szakmai rendezvényként akkreditálta, így a résztvevők kreditpontokat is gyűjtöttek.

Az erdészet épületénél *Dudás Béla* erdészetvezető fogadta a csoportot, és rövid tájékoztatót adott az erdészet működéséről. A terepi bemutató első helyszíne a mátraházi hotelek mellett található, turisták által látogatott erdőterületen volt, ahol az erdészet nagy sikerrel folytat szálaló-vágásos erdőfelújítást.

A kocsánytalan tölgyes erdőkben nyitott kis méretű lécekben gyönyörű újulatfoltokat láthattunk. A felújítást hosszan elnyújtják, az elsődleges cél itt nem az iparifa termelés, hanem az idős fák minél tovább fenntartása.

A Kékestető felé vezető út mellett örökerdőüzemmódban kezelt erdőkben „Pro Silva szemlélettel” és „tűringiai módszerrel” megkezdett használatok jelölését mutatta be

Reményfy Rita fahasználati műszaki vezető. A kb. 70 éve egyben levágott területen most a változatos korosztály-összetétel kialakítása a cél, az akkor szálanként meghagyott idős egyedek pedig biotóp faként színesítik az állományt.

Az autókkal, és a vállalkozó szelleműeknek gyalogosan megtett csúcstámadás után a kilátótoronyból mással össze nem hasonlítható panoráma tárult elénk, és a körülöttünk elterülő erdőkről is alaposabb képet kaphattunk.

A Szalajka-ház felé vezető úton tölgyes természetes felújításoknál tettük az utolsó terepi megállónkat, majd a

Bakonyi erdészek az ország tetején

nap zárásaként *dr. Csóka György (ERTI)* erdőegészségügy témában tartott gondolatserkentő előadását, valamint *dr. Koltay András (ERTI)* kórokozókat, benne az újonnan megjelent baktériumos tölgyelhalást felvillantó bemutatóját hallgattuk meg.

Másnapi programunk Gyöngyösorszi térségébe vezetett, ahol a Nitrokémia Zrt. Szárazvölgyi zagytározójánál kaphattunk képet a térségben egykor folyó bányászati tevékenységről és a vállalat alapvető tevékenységéről, melyek első sorban bányabezárás, tájrendezési valamint kármentesítési feladatok.

Papp Zoltán projektvezető érdekes előadásban ismertette az első sorban ólom és cinkérc termelésére kialakított gyöngyösorszi ércbánya történetét, majd a bányabezárási koncepciót és az aktuális feladatokat. Az előadásnak a Magyarországon egyedülálló méretű ásványgyűjteményt bemutató Ásványok Háza adott helyet, ahol a tanulmányút zárásaként a Kárpát-medence bányászati értékeiben, és a világ számos tájáról származó varázslatos ásványokban gyönyörködhattunk.

Rosta Katalin

erdőgondnok, Bakonyerdő Zrt.